

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116219198
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3116219198.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: C.. U. X., bytom B. B. XXX, K., zastúpeného R. kanceláriou L.. Z. F., spol. s.r.o., so sídlom B. XX, V. V., C.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ C.. E. Fazekaš, bytom K výstavisku XXX/X, Z., 2/ U.. Y. X., bytom P. hájom XXXX/XXX, Y. nad X., obaja zastúpení U.. M. X., advokátom so sídlom v Z., L. 2, o zaplatenie X.XXX,XX eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. septembra 2017, č.k. 18C/112/2016-66, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovaným 1/, 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal od žalovaných 1/, 2/ zaplatenia sumy 6.103,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z tejto sumy od 18.04.2015 do zaplatenia. Podaním zo dňa 31.01.2017 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 3.605,80 eur s príslušenstvom späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Vzhľadom k tomu, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred jej doručením žalovaným, konal súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti (§ 145 ods. 3 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka, § 193 CSP a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Súd v danej veci oboznámil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.03.2016, č.k. 4T/30/2016, právoplatný dňa 31.03.2016, ktorým boli žalovaní 1/, 2/ uznaní za vinných, že ako zamestnanci spoločnosti P. D. s.r.o., so sídlom v Y. nad X., R. K. č. XXX, od mesiaca máj 2014 až do 03.11.2014 z uvedenej spoločnosti vykonávali krádeže tyčového cínu bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% a tyčového cínu s obsahom olova aj ďalších kovov a predmetov obsahujúcich kovy, čím celkovo svojmu zamestnávateľovi spôsobili škodu vo výške 56.577,73 eur. Zároveň podľa tohto rozsudku bol žalobca uznaný vinným, že ako spoločník a konateľ spoločnosti K., s.r.o., so sídlom v V. V., K. cesta XXA, dňa 15.08.2014 v areáli spoločnosti K., s.r.o., od obvinených C.. E. I. a U.. Y. X. (žalovaných 1/, 2/) odkúpil tyčový cín bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe približne 50 kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe cca 50 kg spolu v hodnote 3.032,- eur, následne od týchto osôb dňa 19.09.2014 v areáli spoločnosti K., s.r.o. odkúpil tyčový cín bez obsahu olova a s obsahom striebra 4% o váhe asi 120 kg a tyčový cín s obsahom olova o váhe asi 100 kg spolu v hodnote 7.002,- eur, celkovo tak odkúpil cín v hodnote 10.034,- eur, napriek tomu, že bol uzrozumený o samotnom pôvode odkúpeného tovaru, ako veci, ktorá bola odcudzená obvinenými C.. I. a U.. X.. Súd uviedol, že v danom prípade žalobu podal žalobca, ktorý tvrdil, že od žalovaných 1/, 2/ kúpil odcudzený tovar ako fyzická osoba. Z

rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/30/2016 zo dňa 24.03.2016 však vyplýva, že takto konal ako spoločník a konateľ spoločnosti K., s.r.o.. Z uvedeného podľa názoru súdu možno dôvodne vyvodiť, že žalobca odcudzený tovar od žalovaných 1/, 2/ kúpil v mene spoločnosti K., s.r.o.. Vydaním tohto tovaru sa tak žalovaní 1/, 2/ prípadne mohli obohatiť na úkor práve tejto spoločnosti, a nie na úkor žalobcu. Žalobca sa síce v konaní bránil tvrdeniami, že tovar nevykupoval od žalovaných v mene spoločnosti K., s.r.o., ale ako fyzická osoba, pričom v tomto smere navrhol aj vykonať dokazovanie listinami, ktoré sú obsahom trestného spisu a z ktorých vyplýva, že spoločnosť K., s.r.o. o tomto tovare neúčtovala. Na tomto mieste súd konštatoval, že v zmysle § 193 CSP je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Určenie, že žalobca daný skutok spáchal ako spoločník a konateľ spoločnosti K., s.r.o., je súčasťou skutkovej vety, ktorá vymedzuje skutkovú podstatu daného trestného činu, za ktorý bol žalobca právoplatne odsúdený, a preto súd v rámci civilného konania nie je oprávnený tieto okolnosti opätovne preskúmať. Vzhľadom k tomu súd nevykonával žalobcom navrhnutý dôkaz, nakoľko jeho vykonaním by došlo k neprípustnému preskúmvaniu okolností, ktoré už boli predmetom súdneho konania, ktoré vyústilo do rozhodnutia, ktorým je súd v civilnom konaní viazaný. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešným žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. Úvodom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/30/2016 a namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Uviedol, že v napadnutom rozhodnutí chýbajú skutočnosti, ktoré mal súd pri rozhodovaní naplniť, pretože nestačí vysloviť právny názor bez toho, aby bolo riadne a zrozumiteľne odôvodnené, prečo a na základe akých skutočností k svojmu názoru súd dospel. Súd sa riadne nevysporiadal s jeho námietkou týkajúcou sa vykonaných dôkazov, ako aj s návrhom na vykonanie nových dôkazov. Súd iba stroho odkázal na ust. § 193 CSP. Súd sa opomenul vyjadriť k týmto podstatným skutočnostiam, ktoré vyplynuli z listinných dôkazov priložených k žalobe, najmä k tomu, že konal ako fyzická osoba. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že sa súd upriamil iba na vykonanie dokazovania v rozsahu trestného rozsudku a vôbec nebral do úvahy dôkazy ním predložené a s týmito sa v odôvodnení rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal. Súd nebral do úvahy dôkaz, a to jednostranné započítanie pohľadávok zo dňa 31.01.2017, ktoré mu adresovali žalovaní ako fyzickej osobe, nebral do úvahy, že z titulu kompenzačnej námietky uvedenej v jednostrannom započítaní pohľadávok žalovaní uznali aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu ako fyzickej osoby, súd nebral do úvahy podanie žalovaného 1/ - pokus o zmier - kalkulácia záväzkov zo dňa 25.11.2016, v ktorom žalovaný 1/ uvádza, že žalobca kupoval tovar ako fyzická osoba a napokon nebral do úvahy ani predložený dôkaz - zápisnicu o vydaní veci zo dňa 17.04.2015, z ktorej vyplýva, že vec vydal Ing. U. X. ako fyzická osoba. Rovnako súd nepripojil do konania trestný spis 4T/30/2016, z obsahu ktorého vyplýva, že konal ako fyzická osoba, a nie ako konateľ a spoločník spoločnosti K. s.r.o. Keďže v spise sa nachádzajú listiny týkajúce sa jeho aktívnej vecnej legitimácie a v odôvodnení rozhodnutia absentuje vlastné vyhodnotenie týchto dôkazov súdom, je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné a nezrozumiteľné. Uviedol tiež, že napadnutý rozsudok je zmätočný, nedostatočne odôvodnený, vykazuje znaky arbitrárnosti, je nepresvedčivý, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Taktiež došlo postupom súdu k porušeniu práva na spravodlivý proces. Následne uviedol, že súd je v občianskom súdnom konaní povinný vykonať vlastné dokazovanie, ktoré je oprávnený hodnotiť nezávisle od výsledkov trestného konania. Jeho aktívna vecná legitimácia vyplýva najmä z dôkazov, ktoré sú obsahom súdneho spisu, a to 1. list žalovaného - pokus o zmier - kalkulácia záväzkov zo dňa 25.11.2016, 2. list žalovaného 1/ a žalovaného 2/ - jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok zo dňa 31.01.2017 a 3. zápisnica o vydaní veci to dňa 17.04.2015 s tým, že vo všetkých týchto dôkazoch je označený ako fyzická osoba, a nie ako právnická osoba. Jeho aktívna legitimácia vyplýva aj z trestného spisu 4T/30/2016, ktorý súd odmietol vykonať, ako aj zo samotného trestného rozsudku, kde bol odsúdený žalobca ako fyzická osoba a žiadna sankcia nebola uložená právnickej osobe K. s.r.o.. Z predložených dôkazov, ako aj z dôkazu, ktorý súd odmietol vykonať, nevyplýva, že konal v mene a na účet spoločnosti K. s.r.o.. Takýto dôkaz žalovaní nepredložili ani v tomto konaní a mal za to, že ani predložiť nemôžu, lebo takýto dôkaz neexistuje. Práve naopak, z listinných dôkazov, na ktoré poukázal, jednoznačne vyplýva, že žalovaní konali s ním ako s fyzickou osobou. Skutkový stav, ktorý súd zistil, je preto v rozpore so skutočným stavom veci, ktorý vyplýva z predložených dôkazov, ako aj z dôkazu, ktorý súd odmietol vykonať. S ohľadom na uvedené žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili žalovaní 1/, 2/. Uviedli, že sa stotožňujú s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Status žalobcu bol už právoplatne určený rozsudkom v trestnom konaní 4T/30/2016 a súd v občianskoprávnom konaní nie je oprávnený zasahovať alebo akokoľvek revidovať výrok predchádzajúceho právoplatného trestného rozsudku. Žalobca sa k trestnému činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený, doznal v celom rozsahu tak, ako mu bol kladený za vinu v uznesení o začatí trestného stíhania, ako bol uvedený v obžalobe a v konečnom dôsledku už i v spomínanom rozsudku. Skutočnosť, že bol obvinený, obžalovaný a odsúdený v pozícií ako konateľ a spoločník spoločnosti K. s.r.o. nikdy nerozporoval, ani si voči rozhodnutiu žiaden opravný prostriedok nepodal. Žalobca sa pri stretnutiach pri páchaní trestnej činnosti vždy predstavil ako konateľ spoločnosti K. s.r.o., ktorá sa venuje výkupu farebných kovov, a odovzdal im svoju vizitku konateľa a spoločníka uvedenej spoločnosti s firemným telefónnym číslom, prostredníctvom ktorého s nimi komunikoval a dohadoval podmienky obchodu, ktorý bol neskôr súdom označený ako trestná činnosť. Navyše, výkup sa vykonával výlučne v areáli spoločnosti ZEDKO s.r.o. a peniaze vyplácala na pokyn žalobcu jemu podriadená zamestnankyňa uvedenej spoločnosti. Žiadali preto napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správne a priznať aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. K podanému vyjadreniu žalovaných 1/, 2/ žalobca vo vyjadrení uviedol, že nie je pravdou tvrdenie žalovaných, že v občianskom súdom konaní nie je súd oprávnený vykonávať vlastné dokazovanie, pričom poukázal na komentár k CSP (X., I., V. a kol.) str. 431, z ktorého vyplýva, že odsudzujúce rozhodnutie môže obsahovať okrem výroku o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, a o tom, kto ich spáchal, aj iné výroky, ktorými však súd viazaný podľa § 193 CSP nie je viazaný, a že v občianskom súdom konaní vykonáva súd vlastné dokazovanie, ktoré je oprávnený (okrem rámca zákonom vymedzenej viazanosti) hodnotiť nezávisle od výsledkov trestného alebo priestupkového konania, pričom dôkazné bremeno o tom, že škodu nezavinil, má žalovaný. V ostatnom odkázal na ním podané odvolanie.

5. K podanému vyjadreniu žalobcu žalovaní 1/, 2/ uviedli, že sa pridŕžavajú predchádzajúceho vyjadrenia a dodali k dôkazom, na ktoré poukázal žalobca, že nie je podstatné a relevantné, komu svoje listiny ako laici smerovali, ale plne právne relevantné je faktické a v zmysle zákona posúdené postavenie žalobcu v tejto kauze.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou po čiastočnom späťvzati žaloby domáhal od žalovaných 1/, 2/ zaplata sumy 2.497,20 eur s príslušenstvom, pričom súd prvej inštancie zamietol žalobu ako nedôvodnú z dôvodu, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na jej podanie.

8. Na to, aby sa niekto stal stranou konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide - stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či on aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je žalobca subjektom práva a žalovaný subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Vecnú legitímáciu má ten subjekt, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (porov. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo/192/2004 <<http://merit.slv.cz/3Cdo192/2004>>).

9. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/205/2009 <<http://merit.slv.cz/2Cdo205/2009>>). Pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany konania, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva.

10. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

11. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko v zmysle § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal, pričom pokiaľ zo skutkovej vety trestného rozsudku plynie, že žalobca ako spoločník a konateľ sa dopustil trestného činu, vyplýva z uvedeného, že konal v mene spoločnosti K., s.r.o., a nekonal ako fyzická osoba. Odvolacie námietky žalobcu poukazujúce na to, že konal ako fyzická osoba preto nemôžu obstáť, nakoľko súd nemôže v zmysle § 193 CSP znova preskúmať, kto spáchal trestný čin, ale je viazaný týmto rozhodnutím. Rovnako neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že súd sa nevysporiadal s navrhnutými dôkazmi, nakoľko súd prvej inštancie v závere odôvodnenia rozsudku jednoznačne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy ohľadom posúdenia, či konal ako fyzická osoba alebo nie. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti.

12. Vzhľadom k tomu, že odvolacie námietky žalobcu neboli dôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko boli v odvolacom konaní plne úspešní. O výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).